

अर्थ

“ अर्थ एव प्रधानः ” इति कौटिल्यः अर्थमूलौ धर्मकामाविति । —कौटिलीय अर्थशास्त्र

वर्ष १४

पुणे, बुधवार तारीख १९ मे, १९४८

अंक १९

पूना कमर्शिअल हायस्कूल

सरकारमान्य एस. एल. सी. परीक्षेचा अभ्यासक्रम.

शॉटहैंड, टाइपरायटिंग, बुक-कीपिंग असे व्यावहारिक व उपयुक्त विषय. ई. ए. थीन, ५ वीत व वृद्ध. पा. पास विद्यार्थ्यांसाठी स्पेशल क्लासांत प्रवेश. नांवगोदणी चालू..

मुख्याध्यापक,

५१४ बुधवार पेठ, जिजामाता वागेजवळ, पुणे.

दि सेन्ट्रल म्युच्युअल विमा कंपनी, लिमिटेड

हेड ऑफिस:—लालगीर चेंबर्स, फोर्ट, मुंबई.

★ नव्या कामाचे मोठे आकडे हेच केवळ विमा कंपनीच्या यशाचें खरें गमक नव्हे. विमेश्वारांची योग्य निवड, काटकसरीची शास्त्रशुद्ध पण चोख व्यवस्था याचीच या धंद्यास खरी जरूरी आहे.

आमचा कारभार वरील तच्चानुसारच चालतो, याची आजच सात्री करून घ्या.

श. न. आगाशे
मैनेजिंग डायरेक्टर

दि रत्नाकर बँक, लि.

स्थापना : १९४३

-ः शाखा :-

(१) कोल्हापूर, (२) शाहुपुरी, (३) सांगली,
(४) मिरज, (५) जयसिंगपूर.

	रु.
अधिकृत शेअर भांडवल	२०,११,०००
विक्री केलेले शेअर भांडवल	६,२७,२००
रोख वसूल शेअर भांडवल	३,१३,६००
रिझर्व फंड	२०,०००
खेळतंत्र भांडवल (अंदाजे)	३८,००,०००

—अद्यावत बँकिंग व्यवहार केले जातात—

नामदार बी. बी. पाटील. श्री. गं. सि. चौगुले.

B. A., LL. B., डेव्हलपमेंट
मिनिस्टर, सांगली स्ट्रे.

M. L. A.
कोल्हापूर
दहा. चेरमन

चेरमन

एल. एन. शहा.

B. Com., C. A. I. I. B.
मैनेजर

तयार कपड्याचे
व्यापारी

महिंद्रिकर ब्रदस

गिरगांव, मुंबई नं. ४
व बुधवार चौक, पुणे

वर्कशोप मार्शिनी (२)

हेवी डच्टी

शिमोगा लेथ

(८'-१०")

तंपूर्ण देशी, पाहिल्या प्रतीचा, तुळाचे देखरेखीलाली
कुशल कारागिरीनी अद्यावद साधनानी बनविलेला

— चौकडी स्थान —

केलकर बंधु, बुधवार चौक, पुणे २.

विविध माहिती

हिंदुस्थानांत हेक तंबज्जा—हिंदुस्थानातील औद्योगिक परिस्थिति पहाण्यासाठी व हिंदी उयोगपतींशी विचारविनियम करण्यासाठी हेक तज्ज्ञाचे एक मंडळ हिंदुस्थानात येण्यास निशाले आहे.

रशीयाचे नवे तेलाचे केंद्र—कुइविशेष्य इता उरल पर्वताच्या जवळील शहराच्या भागात तेलाच्या सांकेतिक नव्याने शोध लागला आहे. १९४१ साली युद्धांत मॉस्कोला धोका उत्पन्न झाला होता त्यावेळी रशीयन सरकार द्याच शहरात स्थानापन्न क्षाले होते.

सहकारी बँकाना मदत—पदार्थीच्या किंमतीत झालेल्या बाढीमुळे ज्या शेतकऱ्याना तंगी जाणवत आहे, त्याना मदत करण्यासाठी म्हणून ग्वालहेरच्या सरकारने सहकारी बँकाना इलास झेप्ये मंजूर केले आहेत.

दि बेलापूर कं. लि.—वरील कंपनी आपल्या रिहर्ड फंडाच्या १,२९,१५० रुपयाचे भाग आपल्या भागदारांस भागाचे स्वरूपांत देणार आहे. म्हणजे, रिहर्ड फंडाची रकम कमी होऊन त्या प्रमाणात शेअर भांडवल वाढेल.

चिनी व अमेरिकन डॉलर—चिनी डॉलर व अमेरिकन डॉलर इत्याच्या किंमतीचे अधिकृत प्रमाण ३,२४,००० : १ असें असलें तरी बाजारातील वस्तुस्थितीप्रमाणें ते ११,२०,००० : १ असेंच आहे.

अमेरिकेची तेलाची भूक—अमेरिकेची तेलाची आयात आता निर्गतिपेक्षा जास्त होऊ लागली आहे. तेलाचा तेथील स्पष्ट एका वर्षीत ६.४% ने वाढला आहे.

उत्ताप्या लागवर्दीत वाढ—हिंदुस्थानातील उत्ताप्या लागवर्दीत १०% वाढ झाली आहे, असा सरकारी अंदाज आहे. गेल्या वर्षी ३२ लक्ष, ५९ हजार एकरात ऊस होतो. तो आता ३५ लक्ष, ८३ हजार एकरात आहे.

हैद्राबाद स्टेट बँकचे राष्ट्रीयीकरण—हैद्राबाद स्टेट बँक ही भागीदारांची बँक असून ती इकडील इंपीरिअल बँकेप्रमाणे व्यवहार करीत असते. चलनी नोटा काढण्याचे काम तिचेकडे नाही. ५१% भाग हैद्राबाद सरकारच्या मालकीचे असून ४९% भाग इतरांनी घेतलेले आहेत. निजाम सरकारच्या खन्या हुन्या मध्यवर्ती बँकेचा दर्जा तिला देण्याचे हेतूने आतां कायदा करण्यात येत आहे. तिची घटना कॉमनवेल्थ बँक ऑफ ऑस्ट्रेलिया ऑक्टोबरचे घर्तीवर केली जात आहे. प्रत्येक भागास १४३ रु. इता दराने भागीदारांस पैसे दिले जातील.

काळचा बाजारातील रेडिओचा उपयोग—सुपरे ४०० च्यनिक्षेपक यंत्रांतून जर्मनीमध्ये काळचा बाजारातील व्यापाऱ्याच्या टोक्योस ताज्ज्ञा बातम्या पुरवल्या जातात, अशी बातमी आहे. काळचा बाजारातील टिकिटिकाणचे बाजारभूव, मागणी, पुरवठा, इत्यादीची माहिती त्यातून सांगितली जाते.

आगबोटीच्या बहातुकीत हिंदुस्थानास वाढता झांदा—परराष्ट्रीय व्यापार बहातुकीत हिंदी मालकीच्या आगबोटीस अधिकारिक वाब मिळावा, द्यासाठी हिंदुस्थान सरकार तीन मोठ्या कॉर्पोरेशन्स स्थापन करणार आहे. कंपनी कायदा त्यांस लागू होईल व सरकार ५१% भाग धारण करील. विद्यमान कंपन्यांशी द्या वाबत वाटाधारी चालू आहेत.

सुंवर्द्दी प्रांतातील कामगार संघ—सुंवर्द्दी प्रांतात १ डिसेंबर, १९४७ रोजी ५३० कामगार संघ होते आणि त्याच्या सभासदांची संख्या ४,६८,०७८ होती. १ जून, १९४७ रोजी ४,२५,५२८ सभासदांचे मिळून ४५७ संघ अस्तित्वात होते. म्हणजे, सहा महिन्यात सभासदांची संख्या १०% ने वाढली.

गव्हाची निर्गत करणारे प्रमुख वेश—गेल्या वर्षी गव्हाची जेवढी निर्गत झाली, तिचा ९७% हिस्सा अमेरिका, कॅनडा, अजैटिना व ऑस्ट्रेलिया झानीं पाठविला. एकूण निर्गतच्या ५६% हिस्सा अमेरिकेचा आहे.

अमेरिकन नागरिकांनी परदेशी पाठविलेल्या देणाऱ्या—१९४७ साली अमेरिकन लोकांनी परदेशातील नागरिकांना ४७.७ कोटी डॉलर्सच्या देणाऱ्या पाठविल्या. त्यापैकी ४६ टके देणाऱ्या अन्न व वस्त्र इता स्वरूपांत व इतर पैशाच्या स्वरूपांत होत्या. धार्मिक, शैक्षणिक आणि धर्मादाय संस्थांनी ११.३ कोटीच्या देणाऱ्या मुरुद्यतः युरोपेला पाठविल्या. त्यापैकी ३९ टके अन्नाच्या व ४९ टके कापडाच्या होत्या. युद्धोचर काळापैकी १९४६ व १९४७ साली अमेरिकेकडून ६ अब्ज, ३० कोटी डॉलर्सच्या देणाऱ्या परदेशी पाठविल्या गेल्या. त्यापैकी १ अब्ज, ६० कोटी डॉलर्सच्या साजगी-रीत्या व उत्तरेल्या अमेरिकन सरकारने दिल्या.

संयुक्त प्रांतात शिधानियंत्रण उठले—ता. १५ मे, १९४८ पासून संयुक्त प्रांत सरकारने शिधानियंत्रण रद्द केले आहे. त्याचे बरोबर आयात झालेल्या अन्नधान्यापैकी ६० हजार टनांचा सांतां करण्याचेही सरकारने ठरविले आहे.

फेकटरी कायदाची कक्षा—सुंवर्द्दी सरकारने फेकटरी कायदाची कलमे, कापड व सूत रंगविण्याचे, सफेत करण्याचे कारखाने व रवरी पुरायाचे कारखाने झाना लागू केली आहेत. इता कारखान्यांतून दहापेक्षा आधिक कामगार असतील तरच त्यांना वरील कलमे लागू होणार आहेत. कायदाच्या कलमाचे उल्लंघन करणारास शिक्षा ठेवण्यात आली आहे.

संस्थानी हृदीतून सात्याची सूट—१५ ऑगस्ट, १९४७ चा स्वार्तंच्य दिन साजरा करण्यासाठी म्हणून मुंबई सरकारने प्रांतीत जर्मनी महसुलोत १० टके सूट जाहीर केली होती. त्यानंतर वरीच संस्थाने सुंवर्द्दी प्रांतात सामील झाली आहेत. इता संस्थानातील जनतेलाही आतां वरील सूट देण्यात येणार आहे. सुटीच्या रुक्मा शेतकऱ्याला अगर कुळाला देण्यांत येतील अथवा स्थानिक स्वरूपाच्या सुधारणा करण्यासाठी सर्वच करण्यात येतील.

लग्नावरील खर्चावर नियंत्रण—पाकिस्तानच्या विधिमंडळात मुसलमानाच्या लग्नांतील सर्वावर नियंत्रण घालणारे एक बिल एका सभासदांने प्रविष्ट केले आहे. लग्नात होणाऱ्या भरमसाठ खर्चामुळे कित्येक कुटंबांना लग्न निघेण ही एक आपत्ती वाटून लागली असल्याचे विलाच्या उद्देश्यात्रिकेत ध्यक्त करण्यात आले आहे.

गुजराठी भाषेचा शब्दकोश—सौराष्ट्र सरकारने श्री. चुनीलाल पटेल झाना गुजराठी भाषेचा शब्दकोश पुरा करण्याचे काम सांगितले आहे. इता कोशाला प्रारंभ गोंडळच्या महाराजांच्या प्रोत्साहनाने झाला. श्री. पटेल हे गोंडळ संस्थानांत पूर्वी शिक्षण-मंत्री होते. शब्दकोशात ३ लाखावर शब्द देण्यात येतील.

अर्थ

बुधवार, ता. १९ मे १९४८

संस्थापक

प्रो. वा. गो. काळे

संपादक :
श्रीपाद वामन काळे

वा. वर्गणी ट. स. सह ६ ह. किरकोळ अं. २ आणे.

पैलेस्टाइनचा बळी

पैलेस्टाइनचा प्रश्न संयुक्त राष्ट्रसंघास समाधानकारकपणे सोडवितां आला नाहीं आणि अखेर ग्रेट ब्रिटनने पूर्वी जाहीर केल्याप्रमाणे १४ तारखेच्या मध्यरात्रीं तेथून आपला पाय काढून घेतला. ब्रिटिश राज्यकर्त्यांची जागा घेण्याची कोणतीच योजना करण्यांत आली नाहीं. ब्रिटिश राज्यकर्ते तेथें असतांनाच अरब व ज्यूह्यांचेमध्ये तुरळक लढाया शुरू होत्या, त्या आतां उघडपणे मोठ्या प्रमाणावर चालू झाल्या आहेत. जागतिक युद्धाचा पाया तेथें बसणार कीं काय अशी भीति निर्माण झाली आहे. पहिल्या महायुद्धानंतरचा पैलेस्टाइनचा इतिहास सर्वोच्च्या परिच्याचा आहे. राष्ट्रसंघाच्या योजनेप्रमाणे ग्रेट ब्रिटनने पैलेस्टाइन मॅट्टेचा कारभार पत्करला. जुन्या राष्ट्रसंघाची जागा आतां नव्या संयुक्त राष्ट्रसंघाने घेतली, तिला ग्रेट ब्रिटनने नोटीस देऊन आपण आपली तेथील सत्ता काढून घेणार असे कळाविले. त्यानंतरची पैलेस्टाइनची फाळणीची योजना, योजनेस असलेला अमेरिकेचा पाठिंगा काढून घेतल्याची १३ मार्चीची अचानक घोषणा, विश्वस्तपणा पत्करण्यास नकार, इत्यादि घटना अगदी ताज्या आहेत. पैलेस्टाइनच्या फाळणीचा निर्णय घेऊन नंतर त्याचा आपला पाठिंगा काढून घेण्यांत अमेरिकेने कार चलविचल दाखविली आहे आणि रशियाच्या भितीचे दडपण त्यामुळे स्पष्ट झाले आहे. फाळणी पार पाडण्यासाठी पैलेस्टाइनमध्ये आंतरराष्ट्रीय सैन्य ठेवावें. लागणार आणि त्या सैन्यांत रशियाच्या सैन्याचा अवश्यमेव समावेश होणार; त्यामुळे रशियाचे मध्यपूर्वीं वजन वाढणार; हा सर्व गोष्टी अमेरिकेस अप्रिय अशा आहेत.

सुमारे ३,००० वर्षपूर्वी (म्हणजे ख्रिस्तापूर्वी १,००० वर्षे) ज्युनी पैलेस्टाइन जिंकले आणि रोमन लोकांनी तर ज्यूंची सन १३५ साली तेथून पुरी हकालपडी केली. तेब्बापासून १८०० वर्ष जेहसलेम प्रदेश “ अरबी ” राहिला आहे. पहिल्या महायुद्धाचे वेळी, पैलेस्टाइन हा तुर्की साम्राज्यांत असतांना, ज्यू व अरब ह्या दोघांनाहि उलटसुलट आश्वासने देण्यांत आली. विशेषत: १९१७ मध्ये ब्रिटनतके लॉर्ड बाल्फर ह्यांनी ज्यू लोकांना दिलेले वचन सुप्रसिद्ध आहे. पैलेस्टाइनमध्ये ज्यू राष्ट्र निर्माण करण्यास मदत करण्याचा ग्रेट ब्रिटनचा निर्धार त्यांत स्पष्ट होता. ब्रिटिशांनी पैलेस्टाइनमधील अल्पसंख्याक ज्युंना दिलेले हे भरमसाट अभिवृत्त त्यास पाळतां आलें नाहीं, परंतु त्यामुळे ज्यू-अरब तेढ मात्र वाढत गेली आणि युरोपियन राष्ट्रांनाहि ज्यू लोक स्वतःचे प्रदेशांत नको असल्याकारणाने त्यांनी ज्यूच्या स्वतंत्र राष्ट्रास पाठिंगा दिला. अरबी प्रदेशांतील हा हस्तक्षेपाने आतां उम्ही स्वरूप धारण केले आहे.

पैलेस्टाइनच्या फाळणीस रशियाने संमति दिली, हा घटनेचा अर्थ अमेरिका प्रभूति राष्ट्रांच्या लक्षांत येण्यास थोडा वेळ लागला असें दिसते. नाहीतर त्यांनी फाळणीच्या अंमलबजावणीचे कामी पुढाकार घेऊन नंतर माधार घेण्याचा प्रसंग ओढवून घेतला नसता.

इराणच्या आस्तातांत रशियाला प्रवेश हवा आहे. ज्यू राष्ट्र निर्माण करण्यासाठी पैलेस्टाइनची फाळणी, तर अर्मेनिअन राष्ट्रासाठी तुर्कस्तानची फाळणी का नको? आणि आझर वैज्ञान राष्ट्रांच्या निर्मितीसाठी इराणची फाळणी का नको? ह्याच चालीवर जाऊ लागल्यावर रशियाचे वर्चस्व वाढण्यास किती वेळ लागणार? मध्यपूर्वींले तेलावर रशियास प्रभावी सत्ता मिळाली म्हणजे पश्चिम युगेपास तेलाचा पुरवठा कोठून होणार? मार्शल योजनेचा त्यामुळे एक मोठा आषारच नष्ट होण्याजोगा आहे. म्हणजे पश्चिम युरोपाची रशिया-विरोधी संघटनाहि कमकुवत होणार आहे.

पैलेस्टाइन प्रकरणी ग्रेटब्रिटनने व आतां अमेरिकेने आखलेले धोरण ज्यू लोकांच्या अंतिम हिताचे कितपत होणार आहे, हे लवकर कळून येईल. ज्यू लोकांचे इस्त्राएल हें नवे राष्ट्र ता. १४ रोजीं प्रस्थापित झाले, त्यास अमेरिकेने मान्यता दिली आहे. बहांशी अरबी प्रदेशांत एकेकाळीं अगदी अल्पसंख्यांक असणाऱ्या ज्यूंची लोकसंख्या पैलेस्टाइनमध्ये गेल्या कित्येक वर्षांत ब्रिटिश व अमेरिकन स्वार्थप्रेरित ज्यू-विषयक सहानुभूतीच्या धोरणामुळे वाढत गेली आहे आणि आतां तर ज्यू राष्ट्र निर्माण होऊन त्याच्या प्रीत्यर्थ रक्तपातास उघडपणे संमति देण्यात आली आहे. पैलेस्टाइनचा प्रश्न ज्या पद्धतीने हाताळण्यांत आला, त्याने संयुक्त राष्ट्रसंघ व त्यांची प्रमुख घटक राष्ट्रे हांच्या उद्देशांच्या शुद्धतेबद्दल चांगलीच सांशक्ता निर्माण केली आहे. ज्यू व अरब ह्यांचेमधील वांधा युद्धारा सत्वर आपोआप मिटेल, असेंदि म्हणतां येणार नाहीं. कारण, प्रमुख राष्ट्रे त्या युद्धांत प्रत्यक्ष व अप्रत्यक्षपणे कसा भाग घेतील ह्यावर पुष्टकळसे अवलंबून आहे. अरबांचा पैलेस्टाइनवरील शेकडां वर्षांचा हक्क आणि त्यांचिवर बाहेलन लादलेल्या ज्युंचे हितसंबंध ह्यांचेमधील वितुष्टाचे पर्यवसान अखेर तिसऱ्या महायुद्धांत न होवो म्हणजे झाले.

कापडाच्या महागाईची चौकडी

हिंदी पार्लमेंटचे एक सभासद श्री. अनंतशयनम् अथ्यंगार ह्यांची टॅरिफ बोर्डापुढे कापडाच्या महागाईसंबंधी साक्ष झाली. कापडावरील नियंत्रण रद्द केल्यापासून गिरणी मालकांनी नफा उक्लण्याची निर्लंज कमाल केली असें ते म्हणाले. गिरणीतून कापड बाहेर गेल्यावर ते गिरणीकापर्यंत पोचपर्यंत त्याच्या किंमतीमध्ये १० ते १२ टक्क्यांपेक्षा अधिक वाढ होता कामा नये. त्याचप्रमाणे ह्यापुढील कापडासंबंधीचे धोरण गिरणी-मालकांनी न ठरवता निःपक्षपाती तज्जांनी ठरवावें, असें मत त्यांनी व्यक्त केले. एप्रिल-मध्ये कापडावरील नियंत्रण घाईने काढून टाकल्यावदल आणि किंमतीचा प्रश्न टॅरिफ बोर्डकडे सौंपविल्यावर किंमती छापण्याचे बंद केल्यावदलही त्यांनी सरकारशी मतभेद दर्शविला. गिरणीच्या धन्यांतील नफ्याचा वाटा भांडवलदार व मजूर ह्यांच्याप्रमाणेच किंमती उतरण्याच्या रूपाने ग्राहकांनाही मिळाला पाहिजे असे त्यांनी सांगिले.

ब्रिटनची आर्थिक परिस्थिति व मार्शल योजनेचे यश

(भा. भ. का.)

महायुद्धानंतरच्या काळांत पुनर्घटनेच्या कार्यक्रमातील अडचणी, सरकारने बसविलेली नियंत्रणे, मजूर वर्गाकडून कामाच्या कमी तासाची मागणी व तिची अंमलवजावणी ह. गोड्यां असूनहि ब्रिटनचे उत्पादन हमलास वाढत आहे, व ब्रिटनच्या आर्थिक परिस्थितीची मदार स्वयंपूर्णपेक्षां वाढत्या उत्पादनावर आहे हे लक्षात घेतां, साधारणपणे ब्रिटनची आर्थिक परिस्थिति हळू हळू पण निश्चितपणे सुधारत आहे असे अनुमान निघते. युरोपातील व आशिया खंडातील रशीयाच्या वाढत्या राजकीय वर्चस्वामुळे अमेरिकेची ब्रिटनबद्दल, कांहीं दिवसापूर्वी घसरगुंडीस लागलेली सहानुभूति आतां पुन्हा वाढत चालली आहे असे म्हणावयास बराच पुरावा आहे. मार्शल योजना अंमलांत अल्यास त्या योजनेमुळे ब्रिटनलाहि अमेरिकन कर्ज मिळावयाचे आहे. १९४७ साली पूर्वीच्या वर्षाच्या मानाने ब्रिटनचे उत्पादन ९ टक्क्यांनी वाढले, आणि चालू वर्षी तें आणखीं जास्त प्रमाणांत वाढणार आहे असा अंदाज आहे. ब्रिटनची निर्यातहि वाढत आहे, परंतु त्या मानाने आयात मात्र घटत आहे. वाढती निर्यात व कमी होणारी आयात ह्याचा एक अर्थ असा निष्ठू शकतो की आर्थिक परिस्थिति सुधारण्यासाठी ब्रिटिश लोकांना स्वतःच्या आवश्यक गरजांना कांहीं प्रमाणांत काढी लावावी लागत आहे, व अशी काढी किंवद्दु वाजवीपेक्षां जास्त लावून ब्रिटिश लोक एक प्रकारे जादा विक्री-माल जगातील गरजू राष्ट्रांना पुरवून त्यांना जणू कांहीं उपकूत करून ठेवीत आहेत, अशी एक विचारसरणी ब्रिटनकै मांडली जात आहे, व त्या विचारसरणीतून असाहि अर्थ ध्वनित केला जातो की हिंदुस्थान, इंग्लिश, अंग्रेटीना, ब्राह्मील, इराक, ह. देशाशीं ब्रिटनने केलेल्या स्टॅलिंग कर्जाच्या अल्प प्रमाणांत परत फेडीच्या योजना वाजवीपेक्षां जास्त उदार स्वरूपाच्या आहेत व त्यामुळे स्वतःच्या गरजा कांहीं प्रमाणांत कमी करून ब्रिटनला वाजवीपेक्षां जास्त निर्यात करावी लागत आहे. तेव्हां यापुढे स्टॅलिंग कर्ज परत फेडण्याच्या वाटाधाटी करताना तें कर्ज शक्य तितके कमी तरी करावें; किंवा कर्ज-परत-फेडीचा हसा लहानांतला लहान असा ठरविला जावा. ब्रिटनची आर्थिक परिस्थिति सुधारत असताना, विचाराचे वारे कोणत्या दिशेने वहात आहेत याची कांहीशी जाणीव ह्या विचारसरणीवरून लक्षात येण्यासारखी आहे. ब्रिटन वाजवीपेक्षां जास्त उदार आहे, त्यामुळे ब्रिटनचे स्वतःचे संकट वाढत आहे, तेव्हां अमेरिकेने मदत मुक्त हस्तानें करावी व ब्रिटननेहि आपल्या उदार स्टॅलिंग-कर्ज परत फेडीच्या धोरणाला आळा घालावा असा ब्रिटिश विचारसरणीचा आशय आहे.

मार्शल योजनेप्रमाणे मदत' मिळू लागल्यावर व्यापारी देवघेवीच्या बाबतीं ब्रिटनची परिस्थिति जास्त आशाजनक होणार आहे. १९४८ च्या नवीन योजनेप्रमाणे निर्गतीचा आकडा थोडा कमी करून तो १९४८ च्या निर्गतीच्या १६० टके करण्यांत येणार आहे. अशा प्रकारे तो सुमारे १५ टके कमी करण्यांत आला तरीहि ब्रिटनच्या उत्पादनशक्तीवर ताणच पडल्याशीवाय राहाणार नाहीं असे मत आहे; कारण उत्पादनाच्या साधनांची म्हणजे यंत्र सामुदी ह. चीं तीं जुनी साल्यामुळे कार्यक्षमता घटैली आहे, वहातुकीचीं साधने तर विशेषच जीर्ण झालीं आहेत, ओयोगिक शांतता निश्चितपणे राहिल की नाहीं तें कॉम्प्युनिस्टांच्या धोरणावर अवलंबून. राहाणार आहे व कच्च्या मालाचा पुरवठा

ब्रिटनला भरपूर करतां आला नाहीं किंवा निर्गतीच्या काटामुळे कच्चा माल कमी प्रमाणांत खरेदी करावा लागला तरीहि ब्रिटनची व्यापारी जगातील कार्यक्षमता थोडीशी घटेल. त्या सर्व परिस्थितीला ब्रिटनला तोंड यावयाचे आहे. ही परिस्थिति बरीचीशी जागतिक स्वरूपाची आहे हे थोड्या विचारांतील लक्षांत येईल.

ब्रिटनची अर्थ-व्यवस्था निर्गत व्यापारावर व म्हणून उत्पादनाच्या परिस्थितीवर व कच्च्या मालाच्या पुरवठ्यावर अवलंबून आहे. कच्च्या मालाच्या पुरवठ्याची जागतिक बाजारपेठेतील परिस्थिति आफिका, ऑस्ट्रेलिशा, अंग्रेटीना, कॅनडा, हिंदुस्थान ह. देशांतून थोड्या प्रमाणांत सुधारत आहे. परंतु हा सर्व देशांतून माल खरेदी करण्याची मदार स्टॅलिंग व डॉलर गटांतील परस्पर परिस्थितीवर अवलंबून आहे. हुंडणावळीच्या बाबतींत आंतरराष्ट्रीय चलन निधनिं ठरवून दिलेले नियम सर्वच घटक राष्ट्रपूर्णपणे मानतीलच असे अगदी अलिकडेच फान्स व इटली खा देशांच्या धोरणावरून दिसून येत नाहीं. आणखी एक निश्चयात्मक बाब घणजे डॉलरचे वर्चस्व. अमेरिकन कर्ज योजनेमुळे किंवा मार्शल डैनमुळे जगातील मदत स्वीकारणाऱ्या युरोपियन राष्ट्रांवर डॉलरचे वर्चस्व वाढत जाईल. म्हणजे अमेरिकन अर्थव्यवस्थेच्या आहारीं पश्चिम युरोपला जावें लागेल. ही परिस्थिति अंतर्गत उत्पादन अपेक्षेप्रमाणे योग्य कालमर्यादेत सुधारल्यास, व जगातील निरनिराळे देश पश्चिम युरोपियन राष्ट्रांचा माल खरेदी करावयास समर्थ झाल्यास सुधारूं शकेल. म्हणजे असा संभव दिसतो की मार्शल योजनेमुळे मिळणाऱ्या परिस्थितीचा भरपूर फायदा ब्रिटन ह. देशांना ध्यावयाचा असल्यास, व्यापारी संबंध येणाऱ्या सर्वच देशांची अंतर्गत परिस्थिति उत्पादनाच्या हृषीने कच्चा माल पुरविण्याच्या हृषीने, पका माल विकत घेण्याच्या हृषीने व थोडक्यांत म्हणजे रहाणीचे मान सुधारण्याच्या हृषीने निश्चित प्रमाणांत वाढीस लागणे आवश्यक आहे. असे होईल तरच मार्शल योजना यशस्वी होईल.

सारांश, केवळ मार्शल योजनेमुळे खुद ब्रिटनचा किंवा पश्चिम युरोपियन राष्ट्रांचा प्रश्न सुटणारा नाहीं. व्यापारी व आर्थिक संबंध येणाऱ्या सर्वच देशांची परिस्थिति हळू हळू सुधारली पाहिजे, तरच रशीयाची भीती कमी होईल, व आर्थिक स्वास्थ्य नांदण्याच्या हृषीने अमेरिकेचे प्रथल यशस्वी होतील.

एंजिने बनविण्याचा कारखाना—मुंबई येथील एका कंपनीला मध्यवर्ती सरकारच्या भांडवल नियंत्रण अधिकाऱ्याने ढीळेल एंजिने तयार करण्याचा कारखाना काढण्यासाठी ७५ लाख रुपये भांडवल उभारण्याची परवानगी दिली आहे. एंजिने तयार करण्याची कारखान्याची योजना दूरगामी स्वरूपाची आहे. हा शिवाय कोल्ड स्टोअरेज प्लॅटच्या एका कारखान्यालाही १२२ लाख रुपये भांडवल उभारण्याची परवानगी मिळाली आहे. एंजिने तयार करण्याचा कंपनीचे नांव महीद्र एंजिनिअरिंग कं. लि. असे आहे.

गुरांची पैदास करणारांची परिषद—गुजराथ, काठेवाड, कच्छ, राजपुताना व मारवाड हा भागातील गुरांची पैदास करण्याचा लोकांची एक परिषद ता. २४ व २५ मे रोजी बडोदा संस्थानातील विसनगर हा गांवीं भरणार आहे.

तिकिट न घेतां प्रवास—ईस्ट इंडिआ रेलवेच्या अधिकाऱ्यांनी विनातिकिट प्रवास करण्याच्या ५,५३९ लोकांना मार्च महिन्यांत पकडले व त्यांच्यावर स्टॅले भरले. खटल्यांतून झालेल्या दंडाच्या रकमांचे उत्पन्न १ लाख, १८ हजारावर भरले. आकार न देतां सामान नेणारे २,४२७ लोकही हा वर्ष महिन्यांत सापडले.

विमा कंपन्यांच्या बोर्डीवर विमेदारांचे प्रतिनिधी

निवडणुकीचे बाबतींत अनास्था

विमेदारांना विमा कंपन्यांच्या डायरेक्टर बोर्डीवर प्रतिनिधी निवडून देण्याचा अधिकार दिला तरी त्याचा नीट उपयोग करून घेण्याचे बाबतींत अत्यंत अनास्था दिसून येते. १० सप्टेंबर १९४६ नंतरचे ह्या संबंधांतील आकडे पाहिले, तर ४६ निवडणुकींपैकी ३४ निवडणुकींमध्ये जागाइतकेच उमेदवार होते आणि ६ मध्येतर जागाइतकेहि उमेदवार पुढे आले नाहीत. उरलेल्या सहा निवडणुकींपैकी दोहोमध्ये एकूण विमेदारांपैकी फक्त १% विमेदारांनीच मताचा हक्क उपयोगात आणला; बाकीच्या चारात तें प्रमाण अनुकमे ३%, ५%, ६% व ९% पढले. भागीदारांनी निवडून दिलेले डायरेक्टर विमा कंपन्यांचा कारभार पहात असले, तरी विमेदारांचे हितसंबंध हे अधिक महत्वाचे असतात; तथापि त्यांना डायरेक्टर निवडून देण्याचा अधिकार मिळाला असला तरी त्याचा उपयोग करण्यांत मात्र त्यांची अनास्था दिसून येते. फारच थोडे उमेदवार पुढे येतात आणि फारच थोडे विमेदार मतदानाचा हक्क बजाबतात. कंपन्यांचे चालक हेच स्वतः आपल्या तरफेच उमेदवार विमेदारांतके निवडून आणू शकतात आणि विमेदार हे सर्वच पसरलेले व असंघटित असतात. अशा रीतीने विमेदारांचे प्रतिनिधित्व ही एक निष्कारण खर्चाची व निरुपयोगी बाब होऊन बसली आहे.

विमा कंपन्यांविरुद्ध विमेदारांच्या तकारी

सुपरिटेंडेंट ऑफ इन्झुअरन्सकडे कंपन्यांचे विरुद्ध विमेदारांच्या कित्येक तकारी जात असतात. त्याबद्दल सुपरिटेंडेंट हे त्या त्या कंपन्यांकडे पव्रे पाठवून खुलासा विचारतात. साधारणपणे बहुतेक कंपन्या योग्य ती उत्तरे धाडतात., परंतु काही कंपन्या (भोळ्या व जुन्या देसील) साधी पोचाहि पाठविण्याचा घांगुलपणा वाखवीत नाहीत ! अशा तहेची दूनी हिंदी विमा व्यवसायास घातुक आहे, हे सांगण्याची गरज नाही. विमा कंपन्या श्रीमंत व त्या मानाने विमेदार हा गरीब असतो हे लक्षीत बेऊन, कंपन्यांनी विमेदारांची सोय अगस्त्यपूर्वक पहाणे जस्तर आहे. सुपरिटेंडेंटकडे येण्याचा तकारीत क्लॅमपूटांच्यासंबंधी तकारीचाच भरणा भोग असतो. क्लॅमचा सरेस्टोपणा तपासणे आवश्यक असले ती त्या बाबत कंपन्यांनी निष्कारण विलंब लावणे अरेस्टकर नाही. विमा कायच्या ११३ व्या कलमाने विमेदारांस सरेंडर कॅल्प्यु व पेड अप पॉलिसी हांबाबत अधिकार दिलेले आहेत, ते विमेदारांच्या हातीं कंपन्या लागू देत नाहीत, अशाहि काही तकारी आहेत. विमेदारांची संमती नसतानाच त्यांना विमा पॉलिसी दिल्याचीहि उदाहरणे नजरेस आली आहेत. विटच्या पद्धतीस ४१ व्या कलमाने आला घालण्याचा प्रयत्न केला असला, तरी व्यवहारात तो बसलेला नाही.

महाराष्ट्रीय अँकचुअरी

हिंदुस्थानांतील अँकचुअरीच्या ताज्या यादींत सालील महाराष्ट्रीय नवीं आढळतात :-

फेलो—श्री. जी. एस. दिवाण, के. वाय. जोशी, जी. एस. प्रियोळकर, एम. व्ही. सोहोनी, एस. एन. वैय.

असोसिएटस्—पी. वी. आगांशे, एस. सी. दामले, जी. एम. गाढगीळ, एन. एन. हर्षे, के. वाय. काळे, एस. एल. मुततकर, जे. टी. रणदिवे, व्ही. एल. सप्रे.

दि न्यू सिटिझन बँक

ऑफ इंडिया, लि.

हेड ऑफिस : १६ अपोलो स्ट्रीट, फोर्ट, मुंबई

एकूण खेळतें भांडवल : ३,५०,००,००० रु. वर

बसूल भांडवल, रिझर्व्ह ब इतर फंड : १२,००,००० रु. वर

★ बँक स्ट्रीटवर ★

३, १७,००० रुपयांची बँकेची स्वतःची इमारत
स्थानिक शास्त्री : १ दादर, २ गिरगांव, ३ फॅटोड, ४ जळेही बाजार, ५ माटुंगा, ६ शीव, ७ विलेपालै.

इतर शास्त्री : ६ अहमदाबाद, ७ अहमदनगर, १० अकोला, ११ अमरावती, १२ बडेनेश, १३ बेळगांव, १४ चादा, १५ केंडांक टाळन (सी. पी.), १६ दिल्ली, १७ देवकाली, १८ घुळे, १९ गुरमांद (पंजाब), २० इचलकरंजी, २१ जळगांव, २२ कारंजा, २३ कोलापूर, २४ कोपरगांव, २५ लोण्ड, २६ महाड, २७ मालेगांव, २८ मिरज, २९ मूर्तिनापूर, ३० नागपूर शहर, ३१ नंदुराबार, ३२ नाशिक शहर, ३३ नाशिक रोड, ३४ पंडरपूर, ३५ पहाडींज, ३६ पेण, ३७ पुणे शहर, ३८ पिंडकांव, ३९ संगमनेर, ४० सांगली, ४१ शाहूपूर, ४३ सिन्नर, ४३ सितारांही, ४४ यवतमाळ, ४५ रिवाजी नगर (पुणे), ४६ शहापूर (पेणगांव) ४७ नाम्पुर (नाशिक).

—बँकिंगचे सर्व व्यवहार केले जातात—

भागीदारांची संख्या ३,२०० वर. डेवीदारांची संख्या ५०,००० वर. डी. एन. गांडेकर,

वी. ए. एलएल. वी.

मेनेजर, पुणे शास्त्री.

डी. डी. देशपांडे, वी. ए.

(बुधवार चौक) मेनेजिंग डायरेक्टर.

विमेदारांचे नियंत्रणाखाली चाललेली व त्याचेच मालकीची आदर्श विमा कंपनी

दि सुप्रीम म्यूच्युअल ऑश्युअरन्स कंपनी लि.

आपली सुप्रीम म्यूच्युअलची निवड योग्य आहे.

—कारण—

★—ती भक्तम पायावर आधारलेली आहे.

★★—विमेदारांचे हित हेच त्रिचे घ्येय आहे.

★★★—विम्याचे क्लॅम्स देण्यांत ती अत्यंत दक्ष आहे.

★★★★—विमेदारांना सोईच्या व आवडीच्या विमायेजना देण्यांत विशेष लक्ष घालते.

आजच वॉलिसी बेऊन भविष्यकाठाची

तरतुद करणे आपले हिताचे आहे.

सठळ अटीकर एजन्सीज देणे आहेत. —भेटा अगर लिहा-

ड्यू. दा. देशपांडे व. न. म्हैसूर

वी. ए. एलएल. वी. एम. ए., एलएल. वी.

मेनेजर सेकेटरी

हेड ऑफिस : ८६६ सदाशिव पेठ, पुणे २.

सिमेंटच्या कारखान्याची यंत्रसामुद्री—संयुक्तप्रांत सरकारने मिर्जापूर जिल्हात एक सिमेंटचा कारखाना उभारण्याचे ठरविले आहे. कारखान्याची यंत्रसामुद्री तयार करण्याचे काम एका ब्रिटिश कंपनीला सांगण्यांत आले असून हा यंत्रसामुद्रीला ८ लाख, ७० हजार पौंड किंमत पडणार आहे.

फिल्मच्या सांध्याचा घोका—फिल्म साठविलेल्या जागेत स्फोट होऊन अपघात होतात. ते कमी करण्यासाठी फिल्मचा सांठा व ने-आण हासीबंधी हिंदुस्थान सरकारने कांही नियम केले आहेत. सदर बाबतची नोटीस ३ एप्रिल १९४८ च्या सरकारी गेझेटांत प्रसिद्ध करण्यांत आली आहे.

पंजाब व संयुक्त प्रांतांतील गळ्हाचे उत्पादन—पंजाब व संयुक्त प्रांत हांत मिळून हिंदुस्थानांतील गव्हाच्या लागवडीपैकी ५० टक्के लागवड होते. ब्रिटिश हिंदुस्थानचीच गव्हाची लागवड लक्षांत घेतल्यास हे प्रमाण ६०.५ टक्के पडते. पंजाब व संयुक्त प्रांतांत मिळून हिंदुस्थानांतील तीन पंचमांश गहूं पिकतो. पहिल्या महायुद्धाचा शेवट ज्ञाल्यापासून हिंदुस्थानांतून गहूं निर्यात होण्याचे प्रमाण खूपच घटले आहे.

पौंडी शिलकेतील तारतम्य—हिंदुस्थानच्या खात्यावर युद्धकाळी जमा झालेल्या पौंडी शिलकेपासून मामुली व्यापारामुळे जमा झालेली पौंडी शिलक वेगळी दाखविण्यांत याची असे मत एका इंगिल अर्थ-विषयक साप्ताहिकाने व्यक्त केले आहे. हे साप्ताहिक पुढे म्हणते की, हिंदुस्थानला आतां स्वातंत्र्य मिळाले असल्यामुळे त्याने आपली परदेशी हुंडणावळ जपून वापरली. पाहिजे; त्याचप्रमाणे ब्रिटनला आपली पुनर्वट्टना करावयाची आहे, हेही हिंदुस्थानामुळे लक्षांत ठेवले पाहिजे.

दि मोटार ओनर्स म्युच्युअल इन्शुअरन्स कं. लि. (बेळगांव)

पुणे शाखा:—९७४ सदाशिव, लक्ष्मी रोड.

मोटार मालकांनीच स्थापन केलेली, मोटाराचा विमा उत्तराणी, मोटार मालकांच्या संचालक मंडळ असलेली व विमेदारांना हक्काने शेर्अस देण्याची योजना आस्ताणी आविल भारतांतील पहिलीच संस्था. ग्रीमियमचे दर अत्यंत माफक व शिवाय अनेक सदलती. —एजन्सी व इतर माहितीकरितां चौकशी करा.— ब्रॅच सेकेटरी

पाकिस्तानचे राष्ट्रगति—पाकिस्तानसाठी राष्ट्रगति रचनाःया कंवीला बाक्षिस देण्यासाठी म्हणून १० हजार रुपये पाकिस्तानच्या मुख्य मंड्यांच्या स्वाधीन करण्यांत आले आहेत.

भाडेकर्हुचे तंटे कोण सोडवणार?—भाडेकर्हु व घरमालक हांच्या भांडणांत पढून निकाल देण्याचा सरकारला अधिकार नसून त्यासाठी निर्माण केलेल्या रेट कोटाकदूतच त्यांचे निकाल लागावयाचे आहेत, असे मुंबई सरकारने जाहीर केले आहे. पुष्कळ भाडेकर्हु व मालक आपसांतील भांडणाबद्दल सरकारला लिहितात व कायद्याचा सल्ला विचारतात. परंतु असा सल्ला देणे सरकारच्या कक्षेत नाही.

श्री. मुलेहरकर हांची नेमणूक—फेडरेशन ऑफ इंडियन चैंबेस ऑफ कॉर्मस ॲड इंडस्ट्रीचे सेकेटरी श्री. दी. जी. मुलेहरकर हांची, हिंदुस्थानाचे टोकियो (जपान) मधील व्यापारी प्रतिनिधी म्हणून नेमणूक हाली आहे.

मुंबईत कापडाच्या विकीची सहकारी व्यवस्था—सुमोरे १५० सहकारी कंश्युर्मसे सोसायट्यांमार्फत कापड विकीची व्यवस्था कशी करतां येईल, हाबाबत मुंबई शहरांतील सोसायट्यांचे प्रतिनिधी गिरणी मालकांबरोबर वाटाघाटी करात आहेत.

सहकारी डेअरी सोसायट्यांच्या नोकरवर्गासाठी वर्ग—मुंबईतील सहकारी डेअरी सोसायट्यांच्या नोकरवर्गासाठी मुंबई प्रां. सहकारी इन्स्टिट्यूट पंथरा दिवसांचा एक क्लास चालविणार आहे. त्याचे उद्घाटन २७ मे रोजी इन्स्टिट्यूटचे ऑ. सेकेटरी व मुं. प्रां. स. बैंक लि. चे ऑ. मॅ. डायरेक्टर श्री. वर्दे हांचे हस्ते झाले.

निवडक व उत्कृष्ट मासे

★ मोठे पॉपलेट्रस ★ सुरमाई ★ घोळ

★ दाढा ★ रावस

स्थानिक व बाहेरगावच्या विकेत्यांना व हॉटेलसाठी लागणारे घाऊक व किरकोळ मासे योग्य भावांत मिळतील.

फोझन फूड कंपनी

(१) मुळा रोड, पुणे ३ (२) स्टॉल नं. ४१ कॅन्टोनमेंट फिश मार्केट, पुणे १

एजन्सी द्या

संस्थेची प्रगति व एजन्सीच्या उदार शर्ती द्यामुळे लाभदायक ठरलेली “सद्याद्रि”ची एजन्सी घेऊन आपला आर्थिक प्रश्न सोडवा.

प्रगतीचा आदावा

आलेले काम १ कोटी १५ लक्ष
मंजूर काम २ कोटी ५३ लक्ष
पूर्ण काम १ कोटी ३० लक्ष
सन १९४७ मधील पूर्ण काम
६० लाखांचेवर

हा संस्थेतच आपला आयुर्विमा उत्तरा. सविस्तर माहितीसाठी लिहा.

कचेच्या:—दिल्ली, मुंबई, पुणे, बेळगांव, कोल्हापूर, म्हापसे, गोवा, रत्नागिरी, सावंतवाडी, हुच्छी, अहमदाबाद, नागपूर, खुर्ले, इंदोर, हारदा, रायपूर, जबलपूर, अमरावती, कारवार, वैगैरे.

गो. ग. सोदणकर, मॅ. डायरेक्टर, सद्याद्रि विमा कं. लि., नासिक.

-सर्वे प्रांतांतील-

सुती—गरम—रेशमी
—खादीचे माहेरघर—

खादी मन्दिर

२६२, बुधवार पेठ,
दमद्वेरे बोठाजवळ,
पुणे २

पुणे सं. को. बँकेचा सहकारी सत्त्वाह

ग्राम्यान ६ वे, ता ३१. १०.२०

सहकारी चळवळीचे भवितव्य

(प्रो. एस. व्ही. कोगेकर)

“मी स्वतः सहकारी चळवळीचा एक अभ्यासक आहे; प्रत्यक्ष कार्य करीत नाही. त्यामुळे या चळवळीच्या भवितव्याबिषयी काहीं सर्वसाधारण विचार बँकेचे व्हाइस चेअरमन, रावसाहेब स्टोले, यांच्या आग्रहावरून मी आपणांमुळे मांडणार आहे. या चळवळीच्या पहिल्या ४३ वर्षांचा काल संपूर्ण एक नवा खंड होत आहे. आपण आज संक्रमणावरूपे आहोत व नव्या कालाळा अनुसरून आपली विचारसरणीही बदलत आहे, असे वाटते.

“आतांपर्यंतच्या सहकाराचा अनुभव निराशाजनक आहे; कारण शेतीच्या घंट्यात फारशी मुधारणा झालेली दिसून येत नाही. ती का होऊ शकली नाही याची कारणे थोडक्यात अशी घेती येतील:

(१) सहकारी चळवळीची एकतर्की वाढ होऊन फक्त पतीच्या व्यवहाराला च प्राधान्य दिले होते. (२) सहकारी तत्वावर विशेष भर दिल्यामुळे शेतकर्याचे टिकाऊ सहकार्य मिळविले कठीण झाले. (३) अमर्यादि जोसीम आवश्यक केल्यामुळे चळवळीचे क्षेत्र फारच मर्यादित झाले. (४) कार्यकर्त्त्याचा अभाव व जनतेचा निरुत्साह पदोपदीं नहव्यामुळे शेतीच्या घंट्यात आमूलाम खदल मुळीच करता आला नाही. थोडे तपशिलीत जाऊन असे म्हणता येईल की, सहकारी संस्थेचे सभासद होण्याची सक्ति मुळीच नसल्यामुळे हा खुपीचा सौदा झाला. त्याची पक्की होण्याला किंवा उत्साह वाढण्याला काहीं जागाच नव्हती. या उलट, फायद्यासाठी मोठ्या प्रमाणावर व्यवहार करणाऱ्या संस्थाना पूर्ण स्वातंत्र्य असल्यामुळे व खाजगी उद्योगधंयावरील श्रद्धा वाढल्यामुळे सहकाराची प्रगति होऊ शकली नाही. बाजारात अनिर्बद्ध चढाओढीचा व्यवहार चालू असल्यामुळे सहकारी संस्थाना काहीं स्वलूती सरकारने दिल्या; पण या स्वलूती कर्जाच्या व्यवहाराबाहेर मुळीच पहूं शकल्या नाहीत. आज सहकाराळा अधिक उत्तेजन मिळून त्याच्या प्रसारास नवीन क्षेत्रे उघडली जात आहेत हे आनंदाने मान्य केले पाहिजे. वांटपाचे कार्य सहकारी मंडळाच्या मार्फत आज चालू झाले. ते वाढवून अधिक क्षेत्र मोकळे करून देणे शक्य आहे. लहान लहान उद्योगधंयाच्या बाबतीत हि सहकाराळा पुष्कळच स्थान आहे यांत शंका नाही.

“आता पुढील काळीतील सहकाराच्या कल्पना काय असाव्यात व त्याविषयी लोकांचे विचार कसे बदलू लागले आहेत याचे थोडे विवेचने केले पाहिजे. आपल्या आर्थिक विचारसरणीत क्षणाव्याप्त बदल होत आहे असे मला वाटते. सरकारकडे पाहण्याचा दृष्टिकोन लोकशाहीत निराळा दिसतो. सर्व समाजाची सोय, देशाची सार्वत्रिक समृद्धि, नियोजित उत्पादन, इत्यादि कल्पना उदयाला येत आहेत. त्यामुळे खाजगी उद्योगधंयाच्या मर्यादा ठरवून घेणे जरूर होऊन राष्ट्रीयकरणावर जोर दिला जात आहे. या मूलभूत गोष्टीचा विचार केल्यास सरकाराळा सक्तीने सहकार घडवून आणणे जरूर पडेल असे मला वाटते. कारण, आता सरकार आणि जनता यांच्यामधील दुजाभाव कमी होत जाणार. पण जनतेचे हित साधण्यासाठी देखील ज्या गोष्टी सहकारी चळवळीच्या आवाक्याबाहेर आहेत असे वाटते त्या ओढूनताणून पूर्वीच्या सहकाराच्या क्षेत्रात आणण्याचा प्रयत्न करणे अनिष्ट होइल. मोठ्या प्रमाणावर शेती करण्यावांचून शेतीचे उत्पादनाचे कार्य

नीट होणार नाही. त्यामुळे शेतीच्या घंट्याची नवीन आवश्यकावी लागेल. सरकाराळा ती काहीं अशी सक्तीने सळकार घडवून आणूनच सिद्ध करतां येईल. जनतेच्या हितासाठी नियोजित अर्थ-रचना आणती पुष्कळ मोठ्या घंट्याचे बाबतीत अशीच केली पाहिजे. इतंत्र अस्तित्व कसे टिकवावे हा प्रश्न आता रहाणार नाही, तर घर्गहिताचा विचार बाजूला सारून सहकारी चळवळ ही समाजाच्या नियोजित सर्वांगीण उत्तरीचा एक भाग-एक घटक-आहे या दृष्टीने तिकडे पाहिजे. मोठ्या प्रमाणावर औद्योगीकरण आणि यांत्रिक शेती यांचा अवलंबन करावयाचा म्हटल्यास लहान लहान उत्पादक संस्थांना पूर्णतः स्वावलंबी रहाता येणार नाही. तथापि श्रमाचा मोबदला सरकाराळा बरोवर दावा लागेल व तोटा आल्यास तो सरकारच मरुन देईल. सर्वं राज्य ही सहकारी संस्था होऊं पहात आहे. सरकार हे या संस्थेचे मुख आहे. सरकारची दवळादवळ नको, ही पूर्वीची कल्पना टाकून देऊन ज्यायोगे सर्व राष्ट्राची संपत्ति वाढेल तिकडेच सर्वांनी नजर दिली पाहिजे. माझ्या मते हेच सहकारी चळवळीचे भवितव्य आहे.

शेवटी, आजच्या राष्ट्रीय सरकारच यासंबंधी धोरण काय आहे त्याविषयी विचार करणे जरूर आहे. शेतीउत्पादनाच्या बाबतीत सरकाराळा निर्भेद सहकार चालू ठेवावयाचा आहे का सरकाराळा सक्ती करण्याची पद्धत संपत आहे हे समजत नाही. प्रो. काजी यांच्या मद्रासच्या भाषणात जुनी विचारसरणीच चालवावी असा आप्रह आहे. पण ती बदलली पाहिजे असे मला वाटते. नियोजन पद्धति स्वीकारात्यास सरकाराळा राष्ट्रीय मालकी प्रस्थापित करणे जरूर पडेल. सहकारी संस्थांची मिळकृत राष्ट्रीय मालकीमध्येच सामावून बसविली पाहिजे. त्यांत मकेदारीला जागा नाही. पण आजच्या घटकेला सरकारची भांडवलशाहीला पायवंद घालण्याची तयारी आहे असे वाटत नाही. तसे पाहिले तर आज कोठलेच सुपूर्व धोरण सरकारकडून अवलंबिले जात नाही. त्यामुळे सरकारी दृष्टीने सहकारी चळवळीचे भवितव्य काय हे सांगणे कठीण आहे. या घोटाळ्यांतून एखादी हुक्मशाही राजवट प्रस्थापित क्षात्र्यास भांडवलशाहीला मदतच होईल. कदाचित प्रांतिक क्षेत्रात नियोजन टिकून राहिले तर तेवढीच सहकाराळा प्रगती करण्यास मिळेल व त्यावरच समाधान भानावे लागेल.”

मद्रास प्रांतांतील सहकाराची प्रगति

	३०-६-१९४६	३०-६-१९४७
सोसायट्या	१६,०६८	१७,०५७
त्यांचे सभासद	१८,८३,०००	२२,१०,०००

प्रांतिक सहकारी बँकेकडील ठेवी ३३ कोटी रुपयांच्या ४ कोटी, १२ लक्ष रुपयांवर गेल्या आणि तिला ३ लक्ष, १६ हजार रु. नफा झाला. पूर्वीच्या वर्षीच्या मानाने प्रां. बँकेने तिपटीहितकी कर्जे दिली. मद्रास सहकारी मध्यवर्ती लँड मॉर्गेज बँकेने ४८ लक्ष रुपयांची कर्जे दिली. १९४६-४७ मध्ये तिले ४३ लक्ष रुपयांची कर्जे दिली होती. कंझूमर्स सोसायट्यांची संख्या १,३४६ ची १,६८८ झाली आणि त्यांची उलाढाल १२ कोटी रुपयांवरून १७ कोटी रुपयांवर गेली. प्रोट्यूसर्स-कंझूमर्स जोड सोसायट्या हे १९४६-४७ चे वैशिष्ट्य होतें; अशा २७५ सोसायट्यांचे वसूल भांडवल १ कोटी, ६६ लक्ष रुपये असून त्यांनी गेल्या वर्षी १० कोटीची स्फरदी व १०३ कोटीची विक्री केली. विणकरांच्या सोसायट्यांची संख्या ३३ ची ६५९ होऊन त्यांचे उत्पादन २३ कोटी रुपयांवरून ४२ कोटी रुपयांवर गेले. गृह मंडळ्यांस विशेष उत्तेजन देण्यात आले.

उद्घोषक उद्गार

जमीन स्वतः कसा, नाहींतर दुसऱ्यास कसूं था

“ मोठाल्या शेतजमिनीवर वंशपरंपरा मालकी हक सांगण्यांत मनुष्यास अभिमान वाटावा, हें मी जाणतों. परंतु भावनावश होऊन उपयोगी नाहीं; काळाबोरेर आपण चालले पाहिजे. आपली सर्व जमीन स्वतःच कार्यक्षमतेने कसली पाहिजे, नाहींतर दुसऱ्यास तरी ती कसूं दिली पाहिजे. स्वतंत्र देशांत, लोकांच्या आर्थिक परिस्थितीत मोठी तफावत असणे हें अशांतता व धोका ह्यांचे मूळ होतें; आणि समाजाच्या सर्व घटकांना समान न्याय मिळावयाचा असेल तर राष्ट्रास आपलें जमीन विषयक धोरण बदलणे क्रमप्राप्त आहे. पूर्वीच्या सरकारास—ते परकीय असतांहि—मनःपूर्वक पाठिंबा देत आला आहांत; विधिमंडळ आखेल त्या धोरणासहि तुमचा पाठिंबा मिळेल, ह्याविषयीं मला शंका नाहीं.” :—पुणे येथे भरलेल्या मुंबई प्रांतिक जमीनदार परिषदेचे उद्घाटन करतेवेळी, पंतप्रधान श्री. खेर ह्यांनी केलेले भाषण.

केवळ भातावर अवलंबन नको

दक्षिण चीन, दक्षिण आशिया व हिंदुस्थान येथील लोकांच्या अन्नांत तांदिळाचा अंश मोठा असतो, त्यामुळे सकसपणा येऊ शकत नाही. मांसल अन्ने, दूध, अंडी, मासे, इत्यादीच्या सेवनाने अन्नाचा सकसपणा वाढेल. डाळी, घेवडा, भाज्या, फळे, कंदनारळ, इत्यादीचाहि आहारांत समावेश करावा. — डॉ. डृष्ट्यू. आर. आर्कोइड ह्यांचे वॉशिंगटन येथील भाषण.

उद्योगधंद्यांचे विकेंद्रीकरण

“ कांहीं विशिष्ट ठिकाणी उद्योगधंदे फार केंद्रित झाले असून त्यामुळे सामाजिक स्वरूपाचे अनेक प्रश्न उत्पन्न झाले आहेत व ते अजून सुटलेले नाहीत. धंदे कोठे काढले जावेत, ह्याबाबत राष्ट्रीय दृष्टीने एसाद्या मध्यवर्ती संस्थेकडून आजवर कोणत्याहि तर्हेचे मार्गदर्शन झाले नाही. उद्योगधंदे उभारतांना व्यक्तीचा ज्या गोष्टीकडे कानाडोळा होतो त्याहि, लवकरच नेमली जाणारी योजना समिती ध्यानांत धैर्य अशी अपेक्षा करण्यास हरकत नाही. धंद्यांचे विकेंद्रीकरण करण्याला आणखीहि एक बलवत्तर कारण आहे; आणि ते म्हणजे इतउत्तर युद्धकालांत बॉबपासूनचा धोका, हें होय.” :—महाराष्ट्र चैंबर ऑफ कॉमर्सच्या ब्रैमासिक सभेत श्री. द. रा. नाईक, जे. पी., ह्यांचे अध्यक्षीय भाषण.

भाड्याने ट्रॅक्टर्स मिळतील

मध्यप्रांत सरकार नागपूर, होशंगाबाद व दर्यापूर (वळ्हाड) येथे ट्रॅक्टर्स भाड्याने देण्याची व्यवस्था करणार आहे. ८ इंच सोल नांगरण्यास दर एकरी २० रु. पडतील. किमान १,००० एकर जमीन नांगरण्यासाठी एकत्र मिळाली पाहिजे. होशंगाबाद येथे तीन ट्रॅक्टर्स आजहि मिळू शकतात.

ओरिसामध्ये सहकाराच्या वाढीचे प्रयत्न

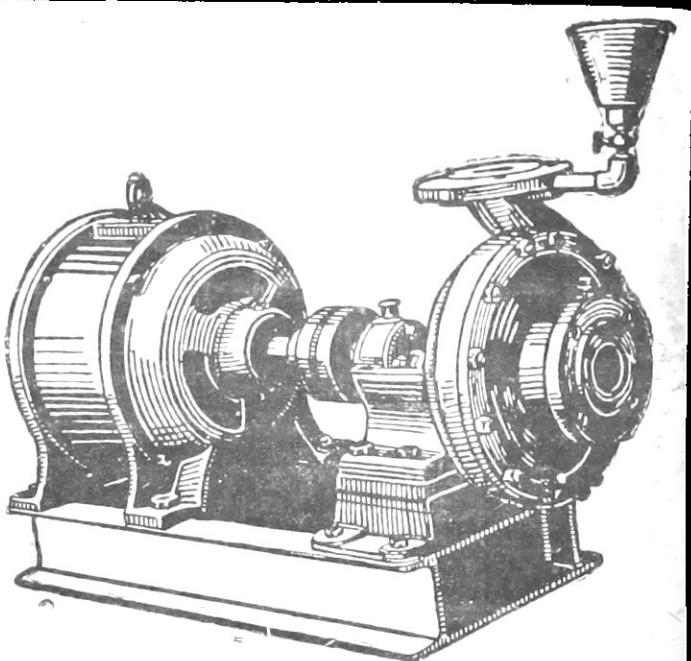
ओरिसा प्रांताचे सरकार तेथे सहकारी चळवळीची वाढ करण्याचा प्रयत्न करीत आहे आणि त्यासाठी एका खास अधिकाऱ्याची नेमणूक करण्यांत आली आहे. तेथें आज प्रांतिक सहकारी बँक नाही. सोसायट्यांची एकूण संख्या समाधानकारक असली तरी त्यांचा कारभार नीट नाही आणि त्यांचे वसूल भांडवल किंवा सभासद संख्या ही इतर प्रांतांचे मानाने अत्यन्त आहे.

‘अर्थ’ ग्रन्थमाला.

- १ बँका आणि त्यांचे व्यवहार
- २ हिंदुस्थानची रिझर्व्ह बँक
- ३ व्यापारी उलाढाली
- ४ सहकार

स्वाराब खुन के साफ करताहै
डा. वापन गोपाल
आयोडाइज्ड
सारांपरिला
हर जगह विनती

अधिक धान्य पिक्विण्याची योजना

—यशस्वी होण्यास—

किलो॒स्कर पंपिंग सेट्स

हें अमोघ साधन आहे.

त्याचे सहाय घ्या !

किलो॒स्कर बंधु, लिमिटेड किलो॒स्करवाढी